

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mestskej časti B. v B.**, V., proti žalovanému **B. P., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. P. V., advokátom v B., o **vypratanie a odovzdanie nebytového priestoru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15 C 70/2000, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2007 sp.zn. 5 Co 427/05, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 26. apríla 2005 č.k. 15 C 70/00-55, ktorým uložil žalovanému povinnosť vypratať a odovzdať žalobkyni nebytové priestory označené č. X., ktoré sa nachádzajú na prízemí bytového domu súpisné číslo X., postaveného na pozemku parc.č. X. a X. na B. č. X. o celkovej výmere X. m², ktoré sú zapísané na LV č. X. Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.b/ a c/ a ako dovolací dôvod uvádzal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.b/ O.s.p. dovolateľ vyvodzoval z toho, že žalobkyňa, ktorá vystupovala v konaní ako účastníčka, nemala spôsobilosť byť účastníkom konania, pretože nepreukázala vlastníctvo

k nehnuteľnosti, ktorú v petite žalobného návrhu špecifikovala. Žalovaný tiež mal za to, že žalobkyňa nemala v konaní procesnú spôsobilosť (§ 237 písm.c/ O.s.p.), keďže žalobný návrh nie je opatrený podpisom štatutárneho zástupcu žalobkyne a tiež pred odvolacím súdom konal právny zástupca žalobkyne, ktorého na zastupovanie v súdnom konaní žalobkyňa nesplnomocnila. Žalovaný dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. ničím nezdôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle § 238 O.s.p., lebo dovolanie žalovaného nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku, odvolací súd sa neodchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci doposiaľ nerozhodoval a dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti

dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. So zreteľom na dovolateľom tvrdené procesné vady zameral sa osobitne na otázku splnenia podmienok prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm.b/ a c/ O.s.p.

Žalovaný v dovolaní tvrdil, že žalobkyňa nemala spôsobilosť byť účastníčkou konania z dôvodu nepreukázania vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Dovolací súd poukazuje na to, že otázka aktívnej legitímácie účastníka konania (žalobkyne) nemá žiaden vzťah na prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Ak súd nesprávne posúdi túto otázku nejde o vadu konania, ktorá by spôsobila tzv. zmätočnosť konania. Nedostatok hmotnoprávnej legitímácie (vecnej aktívnej legitímácie) môže mať iba vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým sa žaloba zamietá. Od aktívnej legitímácie účastníka konania treba odlišovať spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 O.s.p.) a procesnú spôsobilosť (spôsobilosť samostatne konať ako účastník konania – § 20 O.s.p.). Nedostatok procesnej spôsobilosti účastníka konania, t.j. spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať procesné práva a povinnosti bez riadneho zastúpenia je vadou, na ktorú dopadá § 237 písm.c/ O.s.p. K vade takejto povahy však v danom prípade nedošlo. Namietaná vada sa týka zastúpenia žalobkyne pri podaní žaloby a jej ďalšieho zastúpenia v konaní pred odvolacím súdom. V žalobe označená žalobkyňa (žalobu podával štatutárny orgán – starosta a žaloba je opatrená úradnou pečiatkou a aj následne štatutárny orgán udeľoval plnomocenstvá na zastupovanie v konaní advokátom alebo pracovníkom žalobkyne) bezpochyby má spôsobilosť byť účastníčkou konania. Námietka dovolateľa, že odvolací súd konal s JUDr. M. Š., ako s právnym zástupcom žalobkyne bez udelenia plnomocenstva neobstojí, keď na č.l. 110 spisu je založené poverenie pre označeného zástupcu na zastupovanie žalobkyne v odvolacom konaní.

Keďže prípustnosť podaného dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. tento opravný prostriedok žalovaného odmietol ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie

odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová